

paa Formaalet med Straffen, om den idømmes for at afskrække, eller om den er en Udøvelse af Statens Gengældelsesret osv. — nok er det, man stiller dog den, der kan betale, et Valg mellem forskellige Ulemper, enten i pekuniær Henseende eller, hvis han vælger Fængsel, i Henseende til Tab af Anseelse — jeg taler ikke her om Ære i højere Forstand — men det er ham dog muligt at træffe et Valg, medens det ikke er muligt for den, som ikke kan betale Bøden, og som maa møde til de 2 Dages Vand og Brød og saaledes i Virkeligheden ikke rammes af den samme Straf som den, der er dømt for samme Forseelse, men som kan betale Bøden. Man taler jo maaske nu for Tiden lidt rask om dette Fængsel paa Vand og Brød og mener, at dette intet betyder, naar man maa udstaa den som Bødeafsoning; men det vil vistnok ikke blive ved at være saaledes. Man hævder, at det er Forseelsens Beskaffenhed, som er det afgørende, og at, selv om nu Bøden omsættes til Vand og Brød, er det ikke saa graverende en Straf, naar den træder i Stedet for en Bøde, som, hvis der laa en Forbrydelse til Grund, som vilde føre en saadan Straf med sig. Jeg har nu en Følelse af, at man ikke vilde vinde meget ved at sætte et andet Minimum end det, man nu har, og komme bort fra det, som Straffeloven anfører som det naturlige, og jeg tvivler om, at vi derved vilde træffe det rette. For enhver, som kender disse Forhold, vil det altid være pinligt at skulle konvertere en Pengestraf til Fængselsstraf, og ligeledes er det pinligt at skulle konvertere til 16—18—20 Dages Fængsel, og jeg synes derfor, der var noget godt i, at man bød disse Folk, at de kunde afgøre det med 2 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Det kan maaske kaldes en Følelses-sag; men jeg synes ikke, der er tilstrækkelig Grund til at gaa bort fra det, som nu har været gældende Lov hos os fra 1866.

Endelig kan jeg ikke lade være ogsaa at gøre den Betragtning gældende — men det er virkelig ikke for mig Hovedsagen — at hvis dette vedtages, vil det let medføre et forøget Behov til Fængsler. Hvis jeg atter maa nævne nogle Tal for Kjøbenhavns Politivæsens Vedkommende, skal jeg nævne, at der var i 1896 6,231 Mennesker, der maatte afsone Bøder i Fængsler, og det vil ses, hvor stort dette Tal er, idet Antallet paa kriminelle Fanger i det Aar, baade Varetægtsfanger og dømte Fanger, kun var 3,242. Altsaa var der dobbelt saa mange Personer, der sade fængslede her i Kjøbenhavn for at afsone Bøder, som Personer,

der sad i Fængsel som anholdte eller dømte. Men selvfølgelig vare de af kriminelle Grunde fængslede Dageantal meget større end Bødeafsonernes. De for kriminelle Forseelser fængslede sade i 113,763 Dage, medens de 6,231, der afsone Bøder, kun sade i 17,650 Dage. Det bliver omtrent 3 Dage for hver. Nu er det ganske interessant, hvis jeg endnu turde nævne et Par Tal, at se, at der af disse Fanger, som saaledes afsone Bøder, var 5,902 Mand-fanger, og af dem valgte 2,970 Fængsel paa Vand og Brød, medens 2,932 udstode simpelt Fængsel. Altsaa fordelte de sig lige-ligt. De 2,932 bødeafsonende Mandfanger sade i simpelt Fængsel i 5,891 Dage; det er omtrent 2 Dage for hver, medens de 2,970, der afsone Bøden med Vand og Brød, sade i 9,754 Dage, hvilket er lidt over 3 Dage for hver. Hvis de Herrer kunne følge med i disse Tal, ville de deraf kunne se, at Stillingen vistnok er den, at naar en Mand idømmes over 2 Dages simpelt Fængsel, saaledes at han skal afgøre det med 3, 4 eller 5 Dage, siger han som Regel: lad mig saa hellere afgøre det med 2 Dages Fængsel paa Vand og Brød, og jeg tror, at man for Fremtiden vil sige det samme i tilsvarende Forhold. Drejer det sig om 4 Dages simpelt Fængsel, ville de vælge det, men er det 5—6 eller 7 Dages simpelt Fængsel, saa tage de hellere 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Vist er det under alle Omstændigheder, at, hvis dette gennemføres, vil Virkningen deraf blive et af to, enten at de, som nu sidde 2 Dage, komme til at sidde i 4 Dage, altsaa dobbelt saa længe som nu, eller, hvis Lovforslagets Formodning er rigtig, at de sige: vi ville hellere udstaa en længere Fængselsstraf og sidde meget længere i simpelt Fængsel. I begge Tilfælde vil Følgen deraf blive, at vore Fængsler ville blive overbebyrdede, og det tror jeg ikke er heldigt. Derfor synes jeg, at ogsaa den Side af Sagen er noget betænkelig.

Jeg er, som sagt, i Tvivl, om man ikke vil komme til at bebyrde nogle Mennesker, som man ikke burde bebyrde. Jeg føler Trang til en Udtalelse, som staaer i Mod-sætning til den første ærede Talers Ud-talelser. Man kan vel sige, at det nu anses for uvæsentligt at sidde 2 Dage paa Vand og Brød for Afsoning af Bøde, og at man slet ikke betragter det som en Straf i disse Forhold, men jeg tror, at man der ser fejl, og Lovgivningen skal ikke have Lov til at slaa fast, at dette er noget, man ikke skulde skamme sig ved, eller som ikke var uhæderligt. Jeg tror, at ligesom Fængsel